

CZU: 343.54:[615.85: 613.885](478)

IMPACTUL PSIHIATRICO-LEGAL AL INFRAȚIUNILOR SEXUALE ÎMPOTRIVA MINORILOR ÎN REPUBLICA MOLDOVA

Constanța MADAN

Universitatea de Stat de Medicină și Farmacie „Nicolae Testemițanu”

Actuala cercetare are drept scop studierea și relevarea structurii infracțiunilor sexuale împotriva minorilor din Republica Moldova și determinarea urmărilor psihiatrice evidente. Studiului au fost supuse și analizate 100 de cazuri de infracțiuni sexuale împotriva minorilor, cercetate în secția clinică a Centrului de Medicină Legală din municipiul Chișinău, săvârșite în perioada anilor 2010-2015. Ulterior, în fișele medicale din arhiva Spitalului Clinic de Psihiatrie au fost căutate numele acestor victime, în vederea stabilirii prezenței la ele a unor tulburări psihice. S-a stabilit impactul infracțiunilor sexuale asupra stării psihice a minorilor în funcție de anumite criterii, folosind o fișă-schemă statistică anexată.

Cuvinte-cheie: *infracțiune sexuală, impact, urmări psihice, minori.*

THE FORENSIC AND PSYCHIATRIC CONSEQUENCES OF THE SEXUAL OFFENSES DIRECTED AGAINST THE MINORS FROM REPUBLIC OF MOLDOVA

The research purpose is to study and reveal the structure of sexual offenses against minors in Moldova with obvious psychiatric consequences. 100 cases of sexual offenses against children examined at Clinical Department of Forensic Medical Center and at the Archive of the Psychiatric Hospital from Moldova were studied, during the period of 2010-2015. It was established the impact of the sexual abuse to minors according by some points, using an annex statistics.

Keywords: *sexual offence, impact, psychiatric consequences, minors.*

Introducere

Abuzul sexual reprezintă implicarea unui copil sau adolescent minor dependent și imatur din punctul de vedere al dezvoltării psiho-sexuale în activități sexuale pe care nu este în măsură să le înțeleagă, care sunt nepotrivite pentru vârsta sa sau pentru dezvoltarea sa psiho-sexuală, activități sexuale pe care le suportă fiind constrâns prin violență sau seducție ori care transgresează tabu-urile sociale legate de rolurile familiale; aceste activități includ, de regulă, contact fizic, cu sau fără penetrare sexuală [1].

Victimele agresiunilor sexuale suferă o traumă semnificativă, în special copiii. Abuzul sexual îndreptat împotriva copiilor modifică starea lor emoțională, fizică și psihică și procesul de formare a acestora.

De multe ori copiii nu vorbesc despre ceea ce li se întâmplă. Motivele din cauza cărora copiii întârzie să dezvăluie un abuz sexual: gândesc că nu pot fi crezuți, se jenează, se simt vinovați, pot fi handicapați mental, ar putea să fie ambivalenți în ceea ce privește abuzul, actul e făcut de persoana pe care copilul o iubește și în care are încredere [2].

Deci, acest subiect este unul dintre cele mai importate care necesită o abordare foarte serioasă din partea societății.

Material și metode

Studiului au fost supuse și analizate 100 de cazuri de infracțiuni sexuale împotriva minorilor, cercetate în secția clinică a Centrului de Medicină Legală din municipiul Chișinău, săvârșite în perioada anilor 2010-2015. Ulterior, în fișele medicale din arhiva Spitalului Clinic de Psihiatrie au fost căutate numele acestor victime, în vederea stabilirii prezenței la ele a unor tulburări psihice. S-a stabilit impactul infracțiunilor sexuale asupra stării psihice a minorilor în funcție de sex, debutul maladiei, simptomatologia dezvoltată, prezența leziunilor, relația victimei cu agresorul, folosind o fișă-schemă statistică anexată. Materialul selectat a fost introdus pe fișe-scheme individuale de colectare a informației. Indicii stabiliți au fost analizați prin metoda analitică cu prelucrare computerizată.

Rezultate și discuții

În urma cercetării eșantionului s-a stabilit că 60% (31 de cazuri) din cele 100 au dezvoltat patologie psihiatrică în urma abuzului sexual, acesta având un impact major asupra stării psihice a minorilor și doar 40% (21 de cazuri) din cei investigați au fost anterior spitalizați în Spitalul Clinic de Psihiatrie, actualizându-se patologiile deja existente.

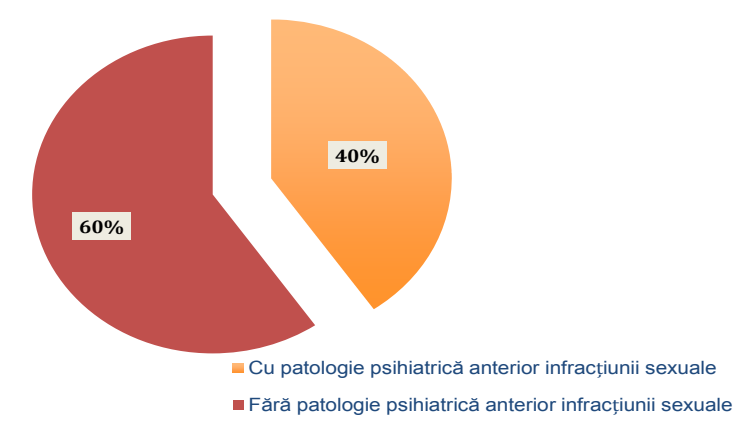

Fig.1. Debutul maladiilor psihice la minorii abuzați sexual.

În figurile 2 și 3 este prezentată structura cazurilor de infracțiuni sexuale împotriva minorilor după sex. Cele mai multe cazuri de viol au fost în rândul fetelor: atât al celor care au fost internate anterior în repetate rânduri în Spitalul Clinic de Psihiatrie, cât și al celor care au fost internate primar în urma abuzului sexual.

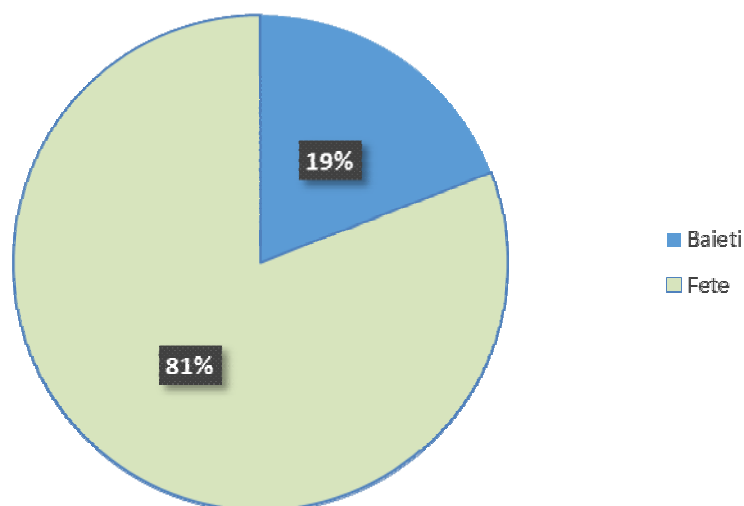

Fig.2. Structura cazurilor de infracțiuni sexuale după sex la copiii cu patologie psihiatrică anterior abuzului sexual.

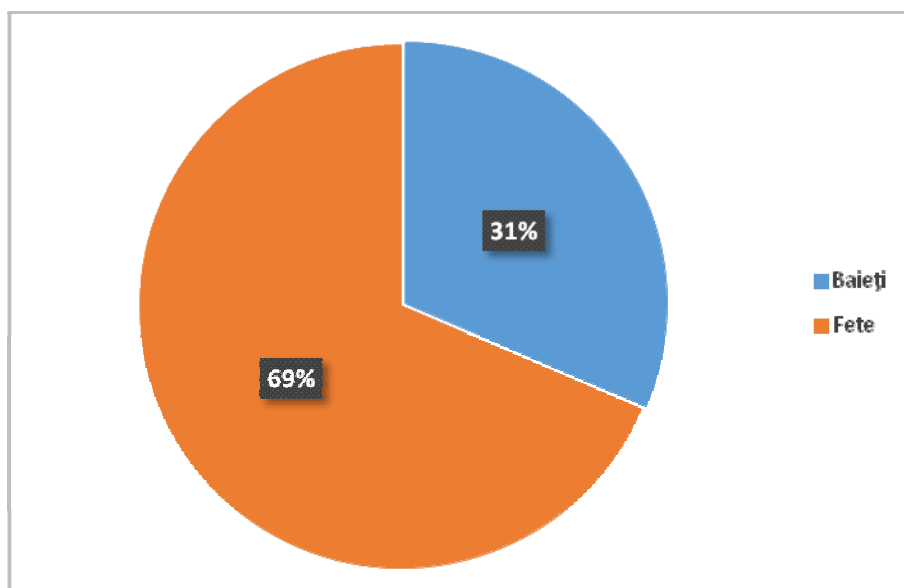

Fig.3. Structura cazurilor de infracțiuni sexuale după sex la copiii fără patologie psihiatrică anterior abuzului sexual.

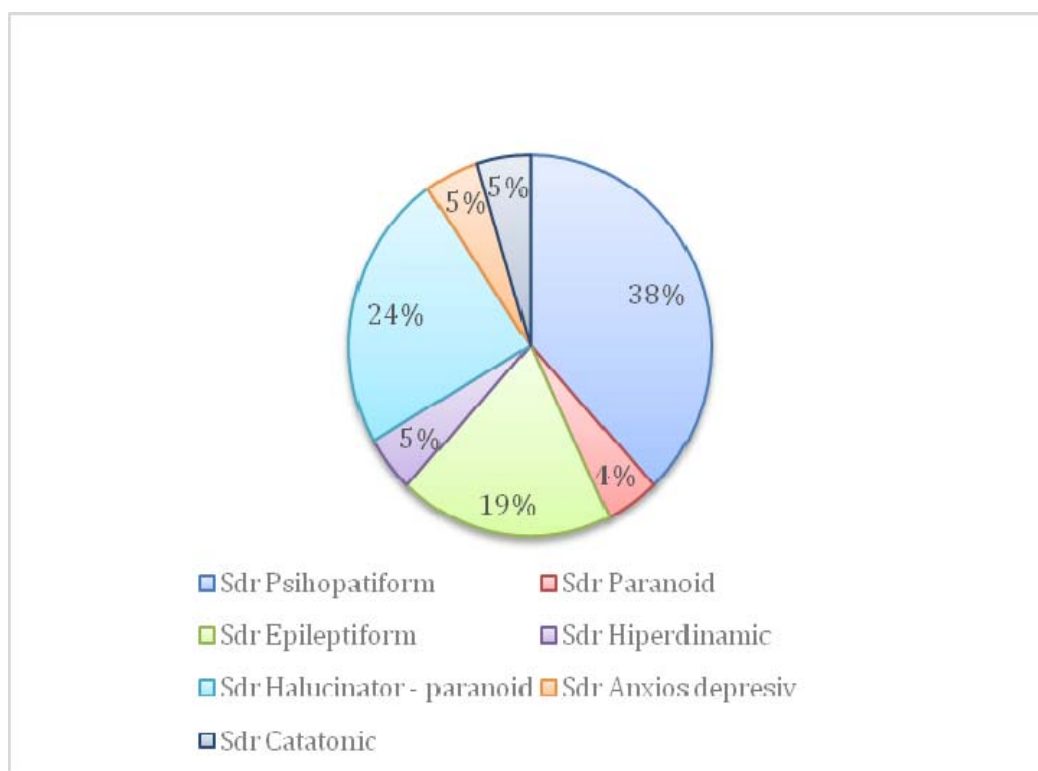

Fig.4. Rata minorilor cu tulburări psihice deja existente la momentul abuzului.

Analizând Figura 4, observăm sindroamele manifestate la pacienți în urma infracțiunii sexuale, în dependență de tulburarea psihică individuală deja existentă. Au fost depistate următoarele sindroame: Sdr. psihiopatiform 29% (6 cazuri), Sdr. halucinator-paranoid 24% (5 cazuri), Sdr. epileptiform 19% (4 cazuri), Sdr. paranoid 9% (2 cazuri), Sdr. anxios-depresiv 9% (2 cazuri), Sdr. hiperdinamic 5% (1 caz), Sdr. catatonic 5% (1 caz).

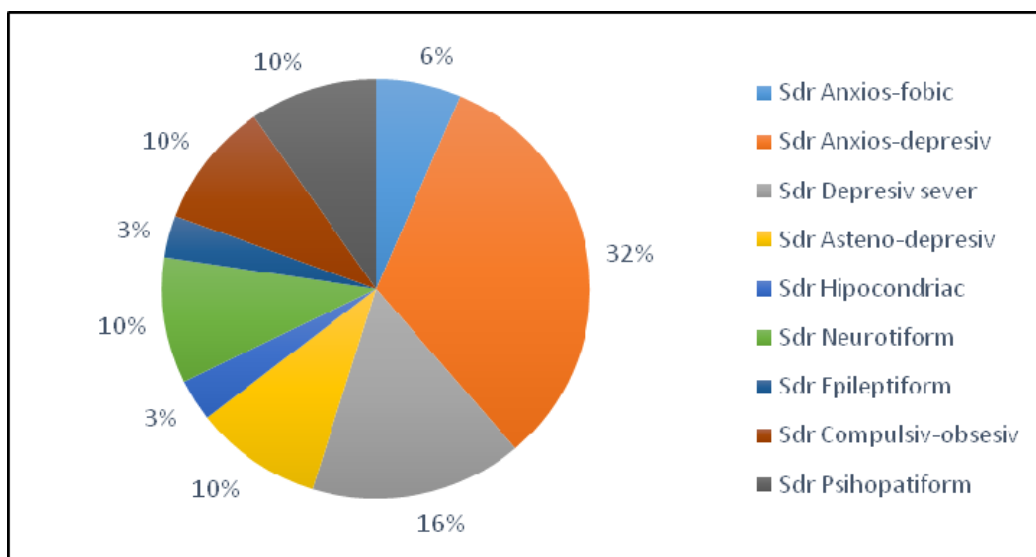

Fig.5. Simptomatologia dezvoltată la copii în urma abuzului sexual.

În ce privește tabloul clinic al pacienților care au dezvoltat patologii psihiatrice primare depistate, în urma abuzului sexual s-au manifestat sindroame clinice de tip nevrotic. Cel mai frecvent a fost întâlnit sindromul anxios-depresiv (32%), urmat de sindromul depresiv-sever (16%), sindromul asteno-depresiv (10%), sindromul neurotiform (10%), sindromul compulsiv-obsesiv (10%), sindromul psihoapatiform (10%), sindromul anxios-fobic (6%), sindromul epileptiform (3%) și sindromul hipocondriac (3%).

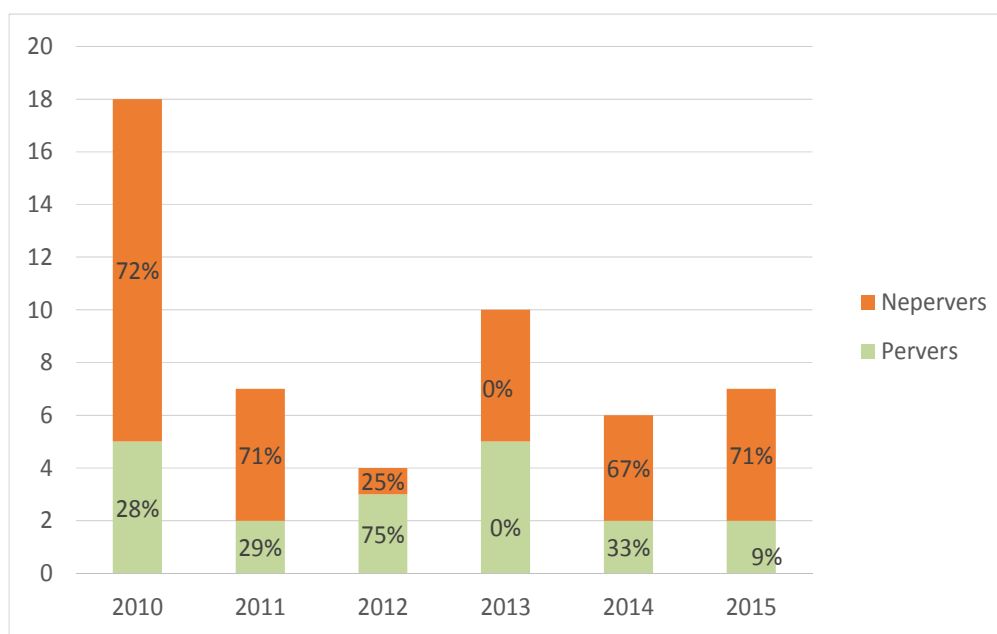

Fig.6. Tipologia infracțiunilor sexuale după formă (perversă/neperversă) săvârșite pe parcursul anilor 2010–2015.

În cazul abuzului sexual al minorilor cele mai multe infracțiuni au fost săvârșite în formă simplă (neperversă), pe când în 2013 numărul infracțiunilor sexuale perverse și neperverse se egalează.

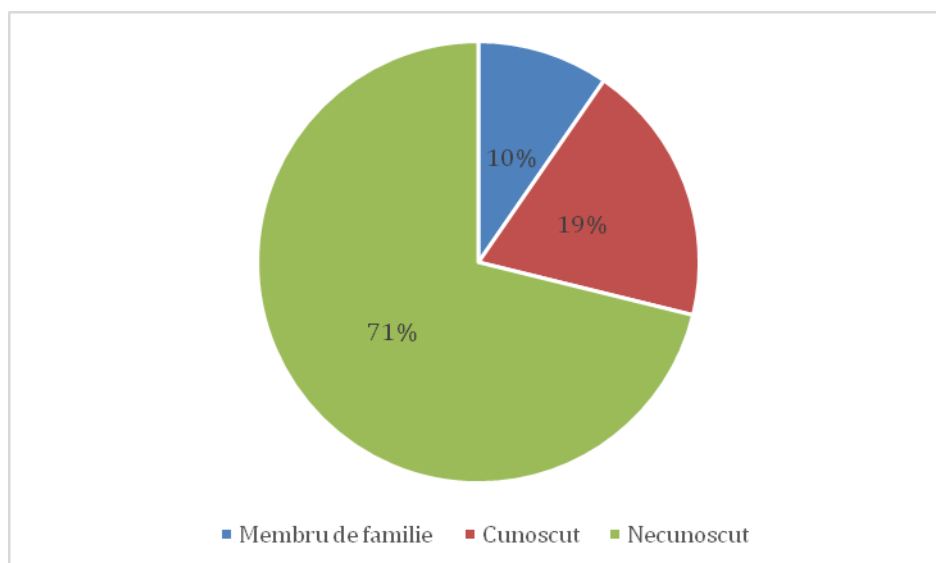

Fig.7. Tipologia infracțiunilor sexuale în funcție de relația victimei cu agresorul.

Analizând Figura 7, constatăm un număr maxim de cazuri în care victima nu se cunoștea cu agresorul, înregistrându-se 37 de cazuri (71%), urmând 10 cazuri când victima se cunoștea cu agresorul (19%) și 5 cazuri când infracțiunea a fost săvârșită de către un membru al familiei victimei (10%).

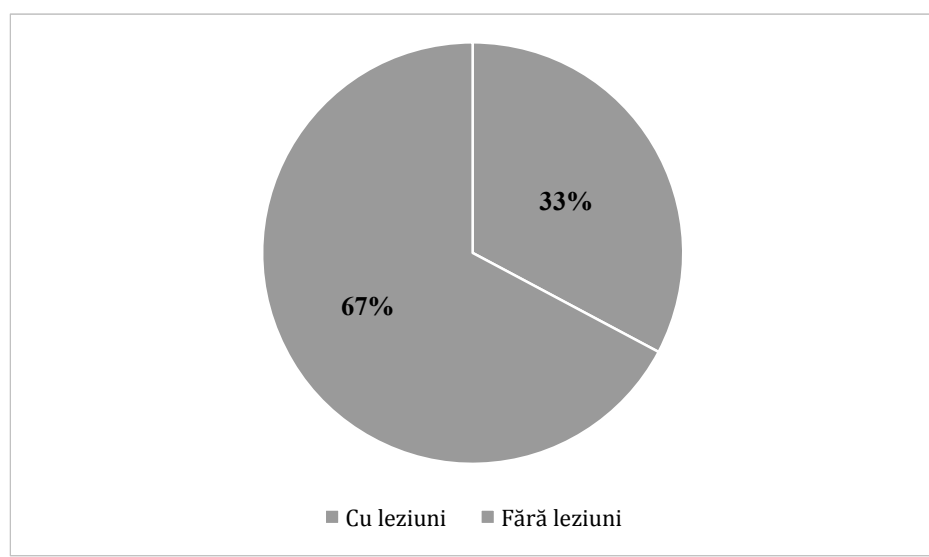

Fig.8. Tipologia infracțiunilor sexuale după prezența leziunilor caracteristice raportului sexual.

În majoritatea cazurilor, infracțiunile au fost săvârșite fără leziuni caracteristice raportului sexual – 67% (35 de cazuri).

Concluzii

1. S-a stabilit că la majoritatea pacienților care au fost supuși infracțiunii sexuale urmările psihice evidente au debutat primar după abuzul sexual îndreptat împotriva lor.

2. S-a constatat că în majoritatea cazurilor abuzului sexual au fost supuși minorii de sex feminin: atât la pacienții cu debutul tulburărilor psihice după abuz sexual, cât și la cei care aveau maladii psihice înainte și în timpul abuzului sexual.

3. S-a stabilit că în mare parte a anilor minorii au fost abuzați sexual în formă neperversă, doar în 2013 formele perverse se egalează cu cele neperverse (5 cazuri).

4. Datele obținute relevă că cele mai frecvente sindroame manifestate la minorii la care tulburările au debutat după abuzul sexual au fost sindroame de tip nevrotic, pe primul loc fiind înregistrat sindromul anxios-depresiv (32%), urmat de sindromul depresiv sever (16%).

5. S-a stabilit că cel mai frecvent (71%) copiii au fost abuzați sexual de către persoane necunoscute, urmând persoanele cunoscute (19%), membrii de familie (10%), ceea ce explică stresul permanent care agravează starea psihică a minorului.

6. În majoritatea cazurilor (60%), minorii nu au suferit leziuni caracteristice raportului sexual, dat fiind că printre ei au fost minori la care tulburările psihice erau deja prezente, din care cauză ei nu au opus rezistență agresorului.

Referințe:

1. GRĂDINARU, C., STĂNCULEANU, D. *Abuzul și neglijarea copiilor: studiu sociologic la nivel național*. Organizația Salvați Copiii, 2013, p.9.
2. MUNTEANU, A. *Prevenirea maltratării și mediul de viață al copilului*. Timișoara: Mirton, 2001, p.83.

Prezentat la 30.11.2016